

[Stinus]

som tegn på vilje til nedrustning eller blot et stop i oprustningen. Tværtimod har NATO gennem opstillingen af de 572 mellemdistanceraketter givet modsatte signaler, og Danmark har som medlem af NATO et medansvar for denne politik.

Vi ønsker den ændret, og vi ønsker, at den danske regering skal arbejde for at få den ændret. Udenrigsministeren citerede i sin besvarelse statsministerens indlæg i forbindelse med INF-forespørgselsdebatten den 3. november sidste år, og jeg vil gerne understrege dette citat endnu en gang:

»... at det er inden for vort alliancetilhørsforhold, at vi har en reel indflydelse, hvis vi vel at mærke bruger den rigtigt.«

Det tror det radikale venstre også på, men vi er nok uenige med regeringen om, hvordan indflydelsen bruges rigtigt, og vi ønsker, at et flertal i folketinget skal pålægge regeringen at bruge indflydelsen sådan, som vi ønsker det.

Tilbage til spørgsmålet: hvordan forenes NATO-medlemskabet med samtidig deltagelse i en særlig nordisk atomvåbenfri zone? Vi tror ikke, at der er noget let svar på spørgsmålet. Der skal arbejdes med det. Der vil givetvis blive tale om en ændring af NATOs strategi på det nordiske område. Der kan blive tale om ændrede kommandoforhold. Der kan blive tale om en ændret opbygning af det danske forsvar. Men det er jo alligevel noget, vi skal beskæftige os med; tingene hænger jo sammen.

Udenrigsministeren nævner i sin besvarelse, at der ikke er nogen umiddelbar enighed mellem de nordiske lande. Det undrer os ikke. Vi tror da heller ikke, at det bliver en let eller hurtig sag at få oprettet en nordisk atomvåbenfri zone, men netop derfor kunne en dansk erklæring om nej til atomvåben både i fredstid og i en krise- eller krigssituation være en god begyndelse, og drøftelserne med de øvrige nordiske lande må fortsætte og efter det radikale venstres opfattelse bringes til at omfatte en konkret vurdering af de politiske og praktiske hindringer, der skal overvindes.

Herunder kommer naturligvis en vurdering af udenrigsministerens andet spørgsmål: hvilke konsekvenser vil eller bør der blive for tilstedeværelsen af kernevåben i de områder, der støder op til Norden, altså bl.a. Kolahalvøen og Østersøområdet? Der vil næppe

forud for etableringen af en atomvåbenfri zone i Norden kunne opnås garantier for, at der vil blive tale om konsekvenser i form af sovjetisk atomvåbennedtrapning, men en nordisk atomvåbenfri zone vil i den grad kunne være med til at bedre klimaet, reducere mistilliden mellem Øst og Vest, at det er svært at tro på, at der ikke ville blive tale om imødekommende sovjetiske udspil eller tilbagemeldinger.

Jeg er nødt til at sige endnu en gang: nogen må tage det første skridt! Og det radikale venstre mener altså, at Danmark bør gøre det, gerne sammen med de øvrige NATO-lande, gerne sammen med det øvrige Norden, men hvis dette ikke er muligt, er vi også parate til at lade Danmark tage det første spæde skridt alene.

Udenrigsministeren sagde i sin besvarelse: »Vi kan kun overleve sammen.« Dette er det radikale venstre helt enig med udenrigsministeren i, og derfor ønsker vi, at Danmark skal bruge al den indflydelse, vi har, til igen at få gang i nedrustningsforhandlingerne. Efter vor opfattelse fremmes disse ikke ved fortsat NATO-opstilling af mellemdistanceraketter. Det har vi sagt før, før opstillingen begyndte, ja, faktisk sagde vi det umiddelbart efter, at en socialdemokratisk udenrigsminister havde givet tilslutning til dobbeltbeslutningen, og det har vist sig, at vi havde ret.

Vi er ikke parate til at acceptere udenrigsministerens udtalelse om, at der tale om en fremstrakt hånd til forhandling fra vestlig side, og vi er ikke parate til at acceptere argumentationen med den ensidige opstilling af sovjetiske SS-20 raketter. Vi er ikke parate til at acceptere tesen om, at NATO eller rettere USA partout altid skal være Sovjet overlegen, således at USA er i stand til at tilintetgøre Sovjetunionen nogle flere gange end omvendt, og hvis vi ser objektivt på atomvåbenoprustningen efter 1945, er det jo hele tiden på næsten alle områder USA, som er gået i spidsen med udvikling og opstilling af nye udslettellesvåben.

Det radikale venstre finder, at både USA og NATO er stærke nok til her og nu at sige stop og gå til forhandlingsbordet, og vi mener, at Danmark i stærke vendinger inden for NATO skal plædere for denne holdning. Det er på den måde, vi skal præge udviklingen, sådan – sagt med udenrigsministerens